

forskellige sammenhænge. Dels er det et spørgsmål om, hvorvidt muligheden for at finde føde er til stede. Det er jo i virkeligheden det, der er den helt store sammenhæng i forhold til vores biodiversitet, nemlig at en lang række dyr er udryddet, ganske enkelt fordi de faktisk ikke har fødeemner længere.

Der er også andre grunde. Det kan være pesticider og en sammenhobning af pesticider især i de store rovfugle; derfor er de blevet golde, og derfor er de borte fra den danske fauna, hvilket vi er mange, der begræder.

Om hr. Donner og de 3 mio. kr. vil jeg sige, at jeg er overbevist om, at når der er et problem, er der også nogen, der tager fat på problemet, og når jeg kalder det en Ole Opfinder, hænger det sammen med, at det er sådan, danskerne mange gange har løst problemerne.

En ting til er, at for de mennesker, det handler om, er det i hvert fald noget, man ikke alene går og pusler med, men i virkeligheden arbejder meget seriøst med.

Peter Hansen-Nord (V):

Som medforslagsstiller til beslutningsforslag nr. B 80 vil jeg godt bruge lidt tid på forslaget punkt 1, som ministeren så klart kunne afvise.

Det, vi jo faktisk bare beder ministeren om, er i det internationale regi, hvor fuglebeskyttelsesdirektivet bliver behandlet, at få fjernet skarven fra liste 1, således at vi selv herhjemme får større og bedre muligheder for at regulere den.

Jeg er nemlig klart af den opfattelse, at en kortere jagtperiode vil skabe den uro og det stress for de store bestande, som vi egentlig ønsker.

Det er interessant, at en skarvekspert, og her citerer jeg fra Thisted Dagblad den 14. september 1996, en skarvekspert, der har været med og studeret skarven fra helt tilbage i 1970'erne, hr. Poul Hald-Mortensen, nu er kommet til den samme konklusion, at en kortere jagttid på skarven netop vil bringe dette stressmoment ind som en virkelig, hvad skal vi sige, meget god måde at reducere skarvbestandene på.

Det er ikke så meget et spørgsmål, om det er få eller mange skarve, der måtte blive skudt; det er ikke det, der er så forfærdelig afgørende i reduktionen af skarvbestanden, men det er netop den uro og stress, det giver, så fuglen selv kan finde ud af, at her skal vi nok ikke være så mange, det larmer for meget, vi finder et andet sted, måske bl.a. i de lande, som i øvrigt er omfattet af fuglebeskyttelsesdirektivet, og som i øvrigt forvalter skarven anderledes, end vi gør.

Det er faktisk med den indgangsvinkel, vi beder om, at punkt 1 bliver taget lidt mere alvorligt, end ministeren gjorde.

Ellers synes jeg i og for sig, at miljøministeren imødekom beslutningsforslaget på næsten samtlige områder, og alligevel tager man afstand fra det. Det får mig til at vurdere, at der måske skulle være mulighed for at skrive en fælles beretning og tage de ting ud, som vi er absolut enige om, og så må vi jo ved anden lejlighed tage de andre ting op endnu en gang.

Men som sagt er det interessant, at eksperter altså også går ind for en kortere jagtperiode, og udviklingen skal jeg ikke trætte ministeren med, men i 1972 havde vi 300 par, nu har vi 40.000 par, og den samme hr. Poul Hald-Mortensen tager som eksempel udgangspunkt i en udvikling, der er sket på øen Melsig oppe ved Vejlerne. Der ser man en bestand, en koloni, der etablerede sig i 1991. Allerede i 1993-1994 voksede den fra 228 par til 1.009 par, og i år er antallet oppe på 1.200 par. Og bare den koloni oppe på øen Melsig fortærer 11 ton ål, og det er ikke længere de her små ålekvabber, vi snakker om, vi snakker faktisk om ål helt op i størrelsesordenen 40 cm, siger hr. Poul Hald-Mortensen i sin undersøgelse om skarven, og her burde man selvfølgelig have haft langt bedre mulighed for at holde sådan en bestand nede.

Jeg vil godt slutte med at sige, at der er selvfølgelig ingen, der ønsker at udrydde skarven. Der er absolut ingen her, der er stor fjende af skarven. Skarven er en flot fugl, den er elegant, en flot fisker, og den kan en masse gode ting. Problemet er ganske enkelt, hr. minister, at der er for mange.

Jeg kan da kun tilslutte mig skarveksperter Poul Hald-Mortensen, såfremt han er korrekt citeret i Thisted Dagblad, at en halvering er rigelig til at have den kraftige bestand, der skal til for at sikre, at skarven ikke lider overlast i den danske fauna eller i faunaen i det hele taget.

Anni Svanholt (SF):

Da SF's skarvordfører ikke kan være til stede, skal jeg på SF's vegne fremføre følgende:

Med lidt ironisk glæde kan man sige, at forslagene om at spise skarven, som hr. Langkilde har optrådt med i pressen, dog ikke er kommet med i forslaget.

Men SF er imod at indføre jagttid på skarven. Bestanden er i fuld gang med at stabilisere sig som forudsagt. Danmark har her fået en særlig forpligtelse, fordi så mange skarve har slået sig ned her.